

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

18. Iota vnum aut apex præteribit à lege, donec omnia fiant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

18. *Tota vnum aut apex non præteribit à lege, donec omnia fiant.*

QUIA hæc verba de legis mandatorum impletione Catholici intelligunt, ut plerique patres exponunt, & ipse maxime August. de serm. Domini in monte lib. 1. cap. 15. & Retract. lib. 1. cap. 19. insurgit hæreticus, & infert vniuersam legem necessariò ab ijs esse seruandam, qui per legis obseruantiam iustificari volunt: quæ vniuersa obseruatio quia in nullo reperitur, ideo ex mandatorum obseruatione neminem iustificari posse. Sed respondendum est, totam legem mandatorum ad salutem & iustitiam consequendam etiam ad vnum apicem hoc sensu adimpleri per gratiam Christi, quia facit gratia Christi ut maiora mandata de facto impleantur, & ignoscit gratia Christi quæ circa minora mandata in quotidianis peccatis prætermittuntur, ut in opere de Iustificatione lib. 6. cap. 8. accuratè olim explicuimus. Sic August. hæc Christi verba pertractans ait, *illa quidem vehementem perfectionis expressionem continere, sed ea mensura perfectionis humane quanta in hac vita potest esse perfectio. Quare quum in cæteris Dei mandatis hoc vnum sit quod iubemur orare, Dimitte nobis debita nostra, profectò omnia mādāta facta deputantur, quando quicquid non sit ignoscitur.* Hæc ille. Rursum in Psal. 118. *In via Domini, id est, in fide pia quisquis ambulat, aut peccatum non operatur; aut si quid à deuiante committitur, propter viam non imputatur, quia per orationem fidei ignoscitur. Et tanquam non fuerit operatus accipitur.* Hæc ille. Nempe quia tota Iustitia hominis Christiani non in sola obedientia legis, sed etiam in remissione peccatorum consistit (vnde vtraque

Vniuersa
lex quo-
modo ad-
implēda.

Retract.
lib. 1.
cap. 19.

Conc. 3.

utraque hæc pars in Scripturis Iustitia vocatur, fiunt omnia legis vsque ad vnum apicem, quia vel legi obeditur in grauioribus, vel omnis transgressio in leuioribus ignoscitur. Sed insurgit iterum hoc loco Calvinus & ait. *Prodigiosus est eorum stupor, quos non pudet sacrilega indulgentia remittere quod Deus seuerè exigit, & venialis delicti prætextu legis iustitiã pessundare.* Hæc ille hoc loco. Sed venialis delicti prætextu legis iustitia non pessundatur, quia & venialia delicta à lege argui & contra legis iustitiam fieri docemus cum Augustino, & contra legis perfectionem ad quam contendere semper oportet, non autem contra reëctitudinem necessariam faciunt; ideòque quàm diu contra illa pugnatur, legis iustitia integerrimè seruatur, vt multis in locis Augustinus docet; maximè in lib. de perfectione iustitię. Vide opus nostrũ de Iustificatione lib. 6. cap. 13. & seqq.

Lib. de
nat. &
grat. c. 12.

21. *Audistis quia dictum est antiquis &c.*

AIT hoc loco superbus Calvinus, *deceptos esse multos veterum, qui putarunt hanc esse legis correctionem, ac Christum suos Discipulos in altiore perfectionis gradum extollere, quàm potuerit Moyses populum suum. Moxque multis verbis docet, legem in se perfectam fuisse, nullosque legis defectus hic à Christo corrigi. Postremo cõcludit, non esse fingendum Christum nouum legislatorem, qui ad æternam Patris sui iustitiam aliquid addit, sed tanquam fidum interpretem audiendum esse. Cæterum Christum verè legislatorem fuisse, & ad æternam Patris sui iustitiam aliqua mandata addidisse, tum forma loquendi qua Christus hic vsus est, tum aliæ Scripturæ manifestè docet. Hic enim docens, Ego dico vobis, suam præcipiendi*

Christus
verè legis-
lator.

D 3 aucto.